

I Zapište následující soustavy v maticovém tvaru $\dot{x} = \mathcal{M}x$:

$$\text{I. } \begin{cases} \dot{x} = 2x + y, \\ \dot{y} = 4x - y; \end{cases} \quad \text{2. } \begin{cases} \dot{x} + x - 5y = 0, \\ \dot{y} - x - y = 0; \end{cases} \quad \text{3. } \begin{cases} \dot{x} = 2y - 3x, \\ \dot{y} = y - 2x; \end{cases} \quad \text{4. } \begin{cases} \dot{x} = x + y, \\ \dot{y} = 3y - 2x. \end{cases}$$

2 U tabule jsem argumentoval, že pokud máme čtvercovou matici $\mathcal{M}$, bude dobré hledat takové dvojice vektorů v a čísel λ , pro které by platilo $\mathcal{M}v = \lambda v$.

1. Vysvětlete, proč se tato rovnost dá zapsat i jako $\mathcal{M}v = \lambda \mathbb{1}v$, kde $\mathbb{1}$ je jednotková matice.

2. Převeďte všechno na jednu stranu. Měla by Vám vzniknout homogenní soustava. Napište kritérium pro to, aby měla netriviální řešení. Jak nám to pomůže zjistit možné hodnoty λ ?

3. Když už znám λ — jak konkrétně můžu zjistit příslušné v ?

4. V soustavě $\dot{x} = \mathcal{M}x$ zapište $\mathcal{M} = \mathcal{U}\mathcal{D}\mathcal{U}^{-1}$, kde $\mathcal{D}$ je diagonální. Ukažte, že když přejdeme v takové soustavě k novým proměnným $\mathcal{U}^{-1}x = u$, rozpadne se soustava na n nezávislých rovnic.

Pro pořádek — těmto λ se říká *vlastní čísla* a vektorům v se zas říká *vlastní vektory*.

3 Vyřešte touto metodou některou soustavu rovnic z prvního příkladu (stačí jednu).

4 Na konci druhého příkladu jsme dospěli k tomu, že soustavu $\dot{x} = \mathcal{M}x$ můžeme vhodnou

změnou base převést na n nezávislých rovnic $\dot{u} = \begin{pmatrix} \lambda_1 & & & \\ & \lambda_2 & & \\ & & \ddots & \\ & & & \lambda_n \end{pmatrix} u$. Řešte je. Pak zapište, jak vypadá

řešení x původní soustavy — a tím objevíte tupý školský algoritmus, který už asi znáte z počátku.

5 Někdy se kromě samotných neznámých x mohou v soustavě objevit i další členy, které závisí

jen na čase t , takže vznikne soustava $\dot{x} = \mathcal{M}x + a(t)$.

1. Řekněme, že nějak objevíme (třeba uhadneme) jedno nějaké konkrétní řešení x_0 této soustavy. Ukažte, že pak $y = x - x_0$ splňuje soustavu $\dot{y} = \mathcal{M}y$, kde už ty časově závislé členy nejsou.

2. Z toho odvodte, že obecné řešení takové soustavy je $x = y + x_0$, kde y je obecné řešení soustavy $\dot{y} = \mathcal{M}y$ a x_0 je nějaké jedno konkrétní řešení té původní soustavy.

6 Řešte následující soustavy: 1. $\begin{cases} \dot{x} = -x + 2y + 1, \\ \dot{y} = -2x + 3y. \end{cases}$ (hádejte čísla);

2. $\begin{cases} \dot{x} = 2x + y - t, \\ \dot{y} = -2x + 2t. \end{cases}$ (hádejte $at + b$); 3. $\begin{cases} \dot{x} = 2x - 3y, \\ \dot{y} = x - 2y + 2 \sin t. \end{cases}$ (hádejte $a \sin t + b \cos t$).

7 Z počátku už asi víte, že postup řešení jedné rovnice s konstantními koeficienty $y^{(n)} + a_{n-1}y^{(n-1)} +$

$+ \dots + a_1 y' + a_0 = 0$ je nějak podezřele podobný řešení soustavy prvního řádu.

1. V rovnici $\ddot{y} + \omega^2 y = 0$ zaveďte další proměnnou $y = p$ a přepište ji na dvě rovnice prvního řádu v proměnných $y(t), p(t)$. Tu pak řešte.

2. Obecnou rovnici n -tého řádu s konstantními koeficienty přepište obdobně: dejte $y = p_1, \dot{p}_1 = p_2$ atd., až $\dot{p}_{n-2} = p_{n-1}$. Pomocí těchto proměnných rozbijte jednu rovnici n -tého řádu na soustavu $n \times n$ prvního řádu. Napište rovnici pro vlastní čísla a v determinantu užiňte Laplaceův rozvoj. Tím zjistíte, proč charakteristická rovnice vypadá tak, jak vypadá.

8 Zkuste nějak rozšířit postupy, které jsme si tu vybudovali, a vyřešit s nimi i tyto soustavy:

$$\text{I. } \begin{cases} 2\dot{x} + 3\dot{y} = 16x - y, \\ \dot{x} - 2\dot{y} = -6x + 3y; \end{cases} \quad \text{2. } \begin{cases} 5\ddot{x} = 7x - 3y, \\ 5\ddot{y} = -2x + 8y; \end{cases} \quad \text{3. } \begin{cases} \ddot{x} + 4\dot{x} = -\frac{7}{2}x - \frac{1}{2}y, \\ \ddot{y} + 4\dot{y} = -\frac{1}{2}x - \frac{7}{2}y. \end{cases}$$

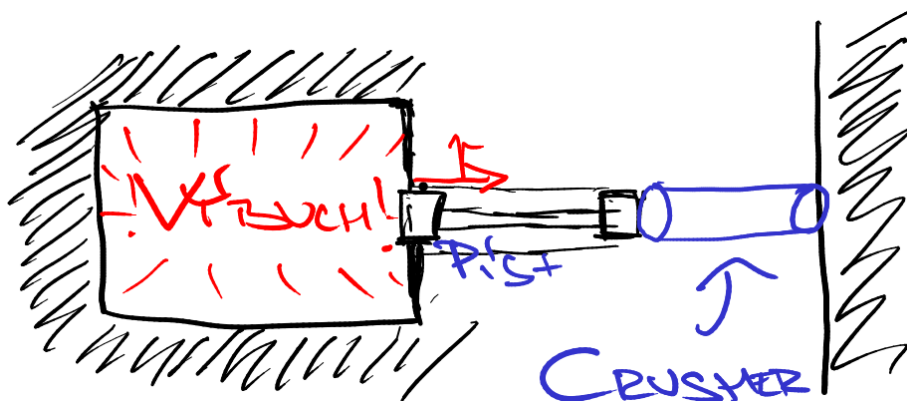
9 Vytápění. Představte si, že máte chatu se třemi místnostmi: sklepem, obývánkem a podkrovím.

Venku je o stupňů Celsia a protože jste na chatě dlouho nebyli, je tato teplota i ve všech třech místnostech. V obývánku jsou našťestí kamna, v nichž rozděláte oheň. V dokonale izolované místnosti by tato kamna zvyšovala teplotu o 20 stupňů za hodinu. Ovšem tady teče teplo jak do ostatních místností, tak ven z chaty. Podle Newtona se je časová změna teploty rovna $k(T' - T)$ kde T je teplota v místnosti a T' je teplota v místě, kam teplo uniká. k je pro přechod mezi vnitřkem a vnějškem chaty rovno $\frac{1}{4} \text{ hod}^{-1}$ a pro přechody mezi místnostmi v chatě $\frac{1}{2} \text{ hod}^{-1}$. Určete teploty ve všech třech místnostech v závislosti na čase.

10 Otrávená jezírka. Tři stejná jezírka o objemu V jsou navzájem propojena stejnými kanály.

Do prvního přitéká voda s průtokem Q (to je objem vody za jednotku času), ze třetího zase stejným průtokem odtéká. Nějaký zloduch do prvního jezírka vylil kyanid o objemu v . Určete množství jedu ve všech třech jezírkách v závislosti na čase, předpokládáte-li, že se v každém jezírku jed okamžitě dokonale rozmíchá a že se voda nikde nehromadí, tj. z každého jezírka odtéká tolik, kolik přitéká.

11 Crusher. Někdy je potřeba zjistit, jaký tlak vyvíjí plyny při nějakém výbuchu. Takový starý dobrý způsob, jak to změřit, spočívá v následujícím: výbuch se provede v nějaké pancéřované komoře s pístem, který těsně naléhá na měděný váleček, tak řečený *crusher*. Tento váleček opět z druhé strany těsně přiléhá k nějaké dokonale tvrdé zdi. Tlak výbuchu p pak zatlačí na píst, jenž zabírá ve stěně komory plochu S , a ten stlačí crusher o nějakou délku x ; ovšem crusher tomu klade odpor silou $R = R_0 + kx$, kde R_0 a k jsou konstanty. Po výbuchu se crusher vyjme a změří se, o kolik se stlačil. Jak z toho spočítáte tlak p způsobený výbuchem? Tento tlak považujte za konstantní, změnu objemu komory při posunu pístu zanedbejte.

12 Pružina. Máme pružinu, která je v rovině jedním koncem přidělána k počátku a na druhém konci je přidělána částice. Částici natáhneme do bodu $(x_0, 0)$ a vyšleme ji rychlostí v_0 ve svislém směru. Jak se bude částice pohybovat?

13 Pohyb v elektromagnetickém poli. Částice s nábojem q letí v rovině xy rychlostí $v = (v_x, v_y)$. Intenzita elektrického pole je E ve směru osy y a magnetická indukce je B ve směru osy z . Na částici působí pouze Lorenzova síla $\mathbf{F} = q(\mathbf{E} + \mathbf{v} \times \mathbf{B})$. Zjistěte, jak se v tomto poli částice pohybuje.

14 Soustava oscilátorů. Mějme na přímce hmotné body o hmotnostech $m_1, m_2, \dots, m_n$. Každé dva body x_k a x_ℓ jsou spojeny pružinou tuhosti $K_{k\ell}$. (V případě, že body spojeny nejsou, lze pro ně prostě klást $K = 0$.) Zapište pohybové rovnice tohoto systému a zkuste něco říct o obecném řešení. Co když začneme cloumat každým bodem x_k nějakou silou $a_k \cos \omega t$ ($a_k = \text{const.}$)?